

יהודית מיזרחי למעלה, בחתונה עם המיליונר טאובמן. בתמונה הימנית (ראשונה משמאל) כאשר הופיעה בגיל 14 לתחרות מלכת-הימים. למטה: על שער העולם-הזה.

מקובלת כלל. טוסיק שמנמן נחשב אז רבר יפה. אם הייתי רואה בחורות שמנות מדי, הייתי אומרת להן לעשות דיאטה. היו בחורות שהורידו ארבעה-חמישה קילו והגיעו מעולפות לגמרי לערב התחרות. איך הייתי מפתה אותן לעשות דיאטה? אחרי שהתחרות נגמרה, הייתי לוקחת את כל הבנות לקונדיטוריה הרלי, מול מישרדי המערכת ברחוב קרליבך. הייתי שמה ערימה ענקית של עוגות על השולחן וכל אחת יכלה לאכול כמה שרצתה. ואחרי המישמעת והעילפון של הדיאטה, הן פשוט היו טורפות את העוגות.

בתחרות של 1959 נבחרה זיווה בנינר למלכת-הימים. היא הייתה בת של צייד והייתה טיפוס צברי אמיתי. לימים נסעה זיווה לאמריקה, התחתנה עם אחד רוודלף, ונעלמה בניו-יורק. אני שומעת שהיא מגיעה מפעם לפעם לביקורים בארץ.

הסגנית הראשונה שלה הייתה עליזה גור, שנבחרה שנתיים אחר-כך למלכת-יפוי של ישראל. בתקופה ההיא היה לעליזה רומן עם הזמר צדוק סביר, אבל זה, כנראה, לא סיפק את השאיפות שלה. היא נסעה ללונדון והתחתנה עם מיליונר. החתונה שלה לא עשתה כליכך הרבה רעש, אבל הגירושין שלה מהמיליונר הוא היו מאוד סנסציוניים. היא טענה בזמנו שבעלה לא גבר. אחרי שהתגרשה בלונדון, החליטה שהיא רוצה להיות שחקנית ונסעה לאמריקה, ללוס-אנג'לס. שם החליפה את שמה לאליסה גור והופיעה לצידו של טרון באחד הסרטים. כוכבה כשחקנית לא דרך, והיא התחתנה לכסוף עם שולמן, מנהל בית-החולים המפורסם ארזי הלבנון. שהוא בית-החולים של כל היפים והיפות ובעיקר של כל השחקנים בלוס-אנג'לס. כעבור זמן נולד לזוג בן, מיכאל.

הקשר היחידי של עליזה גור עם ישראל היה, כאשר צילמה את כנה התינוק עם: ל: ישראל ביד. היא הייתה אקסוטית, שחורה, עם צמה ארוכה. אומרים שנשארה יפה עד היום. עם רגליים ישרות. והסגנית השניה שנבחרה באותה שנה, היא סיפורה. בתיה בנידיקט. כשהיא באה לתחרות, ממש נבהלתי. היא הייתה בחורה שגנה ממש. היום לא היו נותנים

גם הקשר והאינפורמציה שלי על יהודית היו כל השנים דרך אמה. חבל שאין לה קשר לישראל, למרות שהשמועות מספרות שבעלה תורם לא מעט כסף למדינה. **תינוק עם דגל**. ב-1959 התקיימה תחרות מעניינת במיוחד. אני זוכרת שהתרוצצתי כדי לחפש ולמצוא את הבחורות היפות. אז היו כולן עגלגלות. המלה דיאטה לא הייתה

במשך השנים קנה טאובמן את סות'בי, ולאחרונה נודע כי הוא מקיים משא ומתן לרכישת טיפניס ואף הציע לקנות את הארודס, חנות הכלבו הענקית בלונדון. יהודית, שבאה ממישפחה ישראלית ממוצעת ביותר, הגיעה רחוק, החוליה היחידה המקשרת אותה עם הארץ היא אמא שלה, שנשארה לגור באותה דירה קטנה בצפון תל-אביב.

עם המישפחה בתיה בנידיקט עם שני ילדיה בתצלום השקיעה בילדיה שהמכו לדוגמנים. לילדים ישנה מלתחה ענקית.

זיווה דלי-ביאנקו מלכת המים ב-1963, ששינתה את שמה לאביבה מאר, כשנבחרה למלכת היופי. לידה בתמונה אורי זוהר, שהנחה באותה השנה את התחרות.

לה לעלות על הבימה בכלל. אבל היה לה חיוך נחמד והקהל אהב אותה. בימים ההם לא היו שופטים, הקהל היה בוחר את מלכת-הימים. אני הייתי מסתובבת כמשך חודשים בחופים, אצל צלמי פירסומת ואצל לאה פלטישר ומחפשת בחורות יפות. ראגתי שהן תהיינה בכל מיני צבעים — שחורות, בלונדיות, חומות שיהיה גיוון. אני זוכרת שתמיד לקחתי בחורות שמנמנות. היום אני רואה על הבימה רק מקלות. תמיד לקחתי בחורות שרואים אצלן ישבן ושהן יודעות להזיז אותו.

ואו, אחרי שאספתי קבוצה, הייתי מביאה אותן אלי הביתה, מעמידה אותן כביגדיים ומבקשת שיסגרו את הרגליים, כדי לראות אם יש להן רגליים ישרות. הייתי גם צריכה ללמד את הבנות להשתמש כדיאודורנט, ואפילו הייתי צריכה לריב איתן, כדי שורידו שערות מהרגליים ומבית-השחי. אני זוכרת שהיו לי ויכוחים איומים איתן בעניין השערות. היו כאלה שאמרו לי פשוט: (המשך בעמוד 60)

אבודה ויווה דלי-ביאנקו ירדה לארצות-הי-ברית ושם היא נעלמה לחלוטין.